

4de zondag in de veertigdagentijd - A cyclus Zondag 22 maart 2020

Het verhaal van de blindgeborene zoals Johannes het ons vertelt, kan je vanuit verschillende gezichtshoeken lezen. Telkens graaft het dieper naar de eigenlijke inhoud en betekenis van 'geloven'. Het is dan ook begrijpelijk dat aan de hand van deze tekst de doopleerlingen voorbereid werden op hun doopsel tijdens de paasnacht.

Allereerst gaat het om de genezing van een man, die volgens joodse normen gezondigd heeft. Voor het lijden dat de mens overkomt is er slechts één verklaring: het is God die recht spreekt en veroordeelt wat verkeerd is.

Ons spontaan gevoel reageert hiertegen. Het doet denken aan vroegere voorstellingen van God als een groot alziend oog. Zoals op vele plaatsen in het evangelie doorbreekt Jezus ook hier de redenering schuld te koppelen aan lijden.

Hij geneest de man zonder veel omhaal van woorden. Zijn Vader is geen rechter die afrekent! Hij is het Licht dat leven schenkt.

Voor de evangelist reikt de betekenis van het gebeuren verder. Doorheen de confrontatie met burens, ouders en religieuze leiders groeit de man in geloof. Vanuit een blind vertrouwen in Jezus gaat hij zich wassen in de vijver van Siloam. Doch nadien komt hij tot inzicht en erkent hij Hem als een profeet, als een man van God en als Mensenzoon.

Deze innerlijke ommekeer bij de blindgeborene wordt nog duidelijker tegen de achtergrond van het toenemend ongeloof rondom hem.

Wat voor de ene verhelderend werkt, verblindt de andere, met als gevolg dat aan het einde van het verhaal de genezene de enige is die werkelijk 'ziende' is geworden.

Tenslotte staan we met dit gebeuren aan het begin van Jezus' proces. Niet de blinde wordt ter verantwoording geroepen, wel de man die hem genezen heeft. Voor Hem moet hij getuigen, tegen familieleden en Farizeeën in. Wanneer de joden hem uit de synagoge werpen, dan doen ze dat eigenlijk met Jezus, wiens doodsvonnissen reeds lang getekend is, maar waarvoor nog een goede aanleiding ontbreekt.

De blindgeborene gelooft dus niet enkel in Jezus, hij is zelfs bereid om nu reeds zijn kruis van haat en minachting mee te dragen, net zoals Simon van Cyrene dit zal doen op weg naar Golgotha.

Wat kan dit verhaal nu voor ons concreet vandaag betekenen?

Wel opnieuw drie gezichtshoeken waaruit we ons eigen leven kunnen laten bevragen. Meteen is het een weg naar het Licht, die droom, dat visioen, dat ten volle is doorgebroken in Jezus.

Het eerste wat treft in het evangelie is de zorg voor lijdende mensen. Jezus ging niet voorbij aan het verborgen verdriet van de Samaritaanse (cfr. derde zondag vorige week!), Hij doet dit ook nu niet. Hij spreekt de blinde man aan, geneest hem en wanneer hij later uitgescholden wordt door de joden, gaat Jezus hem zelfs opzoeken.

Lieve mensen,

eigenlijk doet het goed dat wij, week na week in deze veertigdagentijd - zij het dan in extreem moeilijke omstandigheden – die sterke kentering van het evangelie te horen krijgen. Hier wordt beleefd wat Paulus schrijft aan de Efeziërs: *'de vrucht van het licht kan alleen maar zijn; goedheid, gerechtigheid, waarheid'*. Is dit geen opdracht voor elk van ons? Reeds als mens hebben wij de taak om voor de ander zorg te dragen! Hoe actueel is dit niet vandaag in deze moeilijke tijden van coronavirus?...

We leven en we bestaan immers dankzij de medemensen.

In het licht van Jezus' boodschap wordt deze zending nog klarer:

God heeft jou nodig om de duisternis uit het leven van mensen weg te bannen.

Dit kan met kleine dingen... zoals een telefoontje, een goed bemoedigend woord, een attentie als teken van je bekommernis.

Een joods verhaal vertelt over een oude rabbi die aan zijn leerlingen vroeg wanneer precies de nacht eindigt en de dag begint. Toen geen van hen het juiste antwoord vond, zei hij:

'wanneer je een mens, wie dan ook, in het gezicht kan kijken en je ziet je broeder of zuster, dan is het dag. Kan je dat niet, dan is het nog nacht om je heen'.

Dat wordt het, wanneer je in elke mens je broer of zus ziet.

Dit heeft Jezus ons voorgeleefd tot op het kruis.

Vervolgens is er de geloofsgroei van de blinde man. Het lijkt eenvoudig en vanzelfsprekend: je 'ziet' het of je 'ziet' het niet. Vaak is het zo in het leven. Wie veel van de natuur houdt zal in deze lentetijd (ja... die is begonnen op 20 maart!) meer tekenen van ontluikend leven bemerken dan wie hiervoor niet openstaat. Als je negatief ingesteld bent, heb je enkel aandacht voor het verkeerde.

Met een positieve blik zie je heel wat anders.

Hetzelfde kan je zeggen van 'geloof'. Als God voor jou een werkelijkheid is, dan herken je zijn aanwezigheid. Je ervaart Zijn aanwezigheid en Zijn zorg in mensen en gebeurtenissen.

Is Hij een vreemde voor jou, dan vind je weinig tekenen die je naar Hem verwijzen. Wie kan je dan de ogen openen?

Het evangelie antwoordt hierop niet. We maken alleen mee hoe een ontmoeting met Jezus de blinde doet herboren worden. Misschien is dit een beeld dat je op weg kan zetten: namelijk geloven als een nieuw soort leven dat in jou groeit, een licht dat stilaan doorbreekt, een warmte die je houvast geeft, een kracht die veel mogelijk maakt.

Meteen brengt ons dit bij een derde luik van het verhaal. Zowel Jezus als de blinde hebben te lijden. Het geldt ook voor ons: ga je in Zijn voetspoor, dan ontmoet je hoogstwaarschijnlijk het kruis. Het kunnen zware levensomstandigheden zijn zoals een ziekte of een overlijden.

Of minder zichtbare dingen: het beleven van deze coronavirus-tijd..., de onverschillige reactie van mensen op jou gelovig-zijn, je karakter dat je pijn doet.

Als je probeert dit alles te aanvaarden en te dragen, zal je niet alleen een rijper mens worden, je zal ook meer en meer ontdekken wie die vreemde man van Nazareth is, die omwille van de liefde zichzelf heeft prijsgegeven. De geloofsgroei van de blindgeborene herhaalt zich dan in jouw bestaan...

Drie gezichtshoeken, drie uitnodigingen om uit jezelf te treden en je te keren naar het licht, drie kansen om je sterker bewust te worden dat je 'een kind van het licht' bent.

Dit alles wens ik je toe... van ganser harte! Goede moed.

pastoor Stani, osb